

Мен йўқман...

Ҳажвия

Ошхонанинг қоқ ўрта-сидгаи столда иккови — устоз ва шогирд — деддай киши билан ушоқ-кина йигитча «майдалаб» ўтиришарди.

зани турткилай бошлади. — Туриб ўтиринг, устоз, ҳамма бизга қараяпти.

ҳам «хор»га жўр бўлишди: — Вой, ана қаранг, дев!

Жуманиёз ЖАББОРОВ, Ўзбекистон халқ шоири ГЎШТ ТАЪРИФИДА

Туркча—эт, форсийда—гўшт, лаҳм у араб алфозида, Рус лисони бирла айтсангиз мясо, дейдилар.

Гўшт танангни яйратур, жонингга қувватдир яна, Кўп еган тўксонда ҳам юрғай беасо, дейдилар.

Ишлагай гўштан вужудда ҳар ҳужайра мисли барк, Норасолик кўчасин кўрмассан асло, дейдилар.

Шунчалар олий таом, ҳатто даҳолар тан олур, Бўлсин ул Гомер, Беруний ё Пикассо, дейдилар.

Гарчи бозор ичра мўлдр, нархи осмондир бироқ, Сабр қилган бир кун мунгуси «Нексо» дейдилар.

Аҳмад ОКНАЗАРОВ

СИМЁФОЧДАГИ ЭЪЛОНЛАР

Бартер савдоси билан шугулланувчилар диққатига! Жамоа ҳужалигимиз бош ҳисобчисини бешни бешга қўша ун бўлишини биладиган ҳар қандай одамга бош-ма-бош алмаштирамиз.

«ОТАЛИК» Ж/Х

Хурматли касаллар! Худобёрхон аркида табиблик қилган Солитура ҳазратининг учинчи хотинидан туғилган Алитура эварасининг угли, сеҳрли кўзалар соҳиби, афсунгар Валитура ун кун мобайнида даволаш сеансларини ўтказди.

МАЪМУРИЯТ

Вей, хотин! Аразлашни йиғштириб, бир сутка ичидан яхшиликча онангникидан қайтиб келмасанг, тўққизта бола билан ўзимиз бостириб борамиз.

Мамат ТАЖАНГ Баҳром ОБИДЖОН

ЎТМИШ ЛАТИФАЛАРИДАН

Чет элликлар қишлоқдан ўтиб борардилар. Бир рус мужиғи хотинини дуппослаётганини куриб қолишди. Улар тўхтаб автобусдан тушдилар ва бошловчидан сурадилар:

Имтиҳонда: — Йулоччи ташийдиган поезд йулидан юк поезди кела бошлади. Қандай чора қурасиз?

Ориф ФАРМОН тайёрлади

«Мушқул» меҳмончилизи

Малхаз ЦОТАДЗЕ

АЛОҲИДА ХОНА

Институтдан уйга базўр қайтган ҳам эдимки, стол устидаги телефон жиринглади. — Сиз билан Телавидан гаплашадилар, — деди телефондаги киз.

дан-бир умид яна таниш-билишлардан.

Биринчи галда автомобил қисмлари базасига кўнғироқ қилди. — Домлага салом! — трубкадан хушқачқак Гоги-нинг овози эшитилди.

Кен оқшом Гоги Кикнадзга кўнғироқ қилди. — Хаммаси аниқ бўлди! — У негадир ўзида йўқ хурсанд эди.

Кикнадзе энг яхши меҳмонхонага борди. — Урин йўқ! — сўзини бўлди ходима киз ва модлар журналини кўздан кечиришни давом эттирди.

лашиб, жаҳли чиқди. Уша «3» баҳо учун қандай нуса-ха кириб келишини деярли даҳшат билан кутди.

Ниҳоят, белгиланган муддатда абитуриент қиз пайдо бўлди. Кикнадзе стол ортида қандайдир китобдан кўз узмади. Қиз пол узра сузгандай унинг ёнига бориб, секин шивирлаб паролни айтди: алоҳида хона учун «ўч» ...

Русчадан Насиба ОЧИЛОВА таржимаси

АЁЛ ВА МАҚШУВ

(ҳазил)

Дунёда аёл зотин Бади севар мактовни. Мактов-ла йўқ қилиш мумкин, Ҳар қанақа зўр говни.

Жувоннинг айтган гапи Бўлса тусиз, маъносиз. Денг: — Эҳ, бунча зўр гаплар! Оҳ, нақадар доносиз!

Абдунаби ҲАЙДАРОВ

КУНЛАРДАН БИР КУН ВА ҲАР ҚУН

КИМ ИДИ

Болалик кезларимиз ҳужалигимиз машиналари турадиган саройнинг ажойиб қоровули бўларди. Мен уни ҳар кўрғанимда, икки нарсадан таажубланилардим. Биринчиси — қоровулнинг жуссаси ниҳоятда кичик эди, буй-басти еш боланиқидан фарқ қилмасди.

Котиб у айтган рақамларни тиради. Табиийки, гўшаки уз жойида ҳамиша хушёр Идиной ака кўтарди: — Алув, гараж эшитида.

либ айтганда, ёрғ дунёдаги купгина қарзларидан қутулган. Фақат битта нарсадан — утиз йилча бурун орттирган лақабидан кутулгани йўқ. Кутулолмасам ҳану керак. Чўнки теңдошларидан булак ҳамма уни «Бокни ҳола» деб атайдди.

Адҳам ака даладан анча кеч, қишлоқнинг олди бир ухлаб турганда қайтади. Улбувиш хола чой қайнатиб, овқатни иситиш учун учоқ-қа утин қалар экан, эрига бояғи гапни эсла-тди.

МУАССИСЛАР: ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ МАДАНИЯТ ИШЛАРИ ВАЗИРЛИГИ, ЎЗБЕКИСТОН ЁЗУВЧИЛАР УЮШМАСИ

Ўзбекистон АДАБИЁТИ ва САЪЪАТИ 1998 йил

Бош муҳаррир Аҳмадҷон МЕЛИБОЕВ

ЖУМА КУНЛАРИ ЧИҚАДИ